българската патриаршия, светогорскитѣ монаси участвували заедно съ българския царь [69]).

IV. Презъ 1228 г. българскиятъ царь сключилъ договоръ и браченъ съюзъ съ цариградския латински императоръ Балдуина II (1228—1261) [70]). За това събитие венецианецътъ Marino Sanuto съобщава: ... tandem domino Balduino tunc adolescente in Constantinopolitano imperio succedente, ad modum utiliter tractatum et jurejurando firmatum fuit de filia imperatoris Exagorarum ... eidem adolescenti in matrimonium copulanda etc. [71]). Изглежда, че венецианскиятъ хронистъ е познавалъ добре съдържанието на този договоръ, който се смѣташе, изобщо, за загубенъ [72]). В. Макушевъ, обаче, още въ началото на втората половина на миналия вѣкъ успѣ да открие този договоръ, съ дата 1228 г. и надсловъ: Contracus matrimonialis de Balduino cum filia regis Johannis (Assani) [73]).

V. Въ свръзка съ брака на Ивана Асѣня II съ Ирина, дъщерята на киръ Теодоръ Комнина, трѣбва да се припомнятъ три книжовни произведения — едно писмо и две стихотворения

---

[69]) Вж. М. Г. Попруженко, Синодикъ царя Борила (София 1928), с. 86: **такожде и хр҃толюбивыи Іоаннъ Асѣнъ цр҃ь блъгарѡмъ. въсего цр҃тва своего мїтрополи́ты же и архїеп҃скѡпы, епїскѡпы же и въсечьстныѫ мни́хы ст҃ыѫ горы събравсѧ съ въсточныимъ цр҃емъ калоіѡаннѡмъ на понтъстѣмъ мо́ри** ... За събора общо вж. Златарски, п. с., с. 380 сл. Сѫщата зависимость спрямо българския царь е подчертана и въ познатия εὕδησις за спора между светогорскитѣ монаси съ епископа на Иерисо; вж. В. Н. Златарски, Единъ гръцки фалсификатъ, който се отнася къмъ българската история (= Byzantinoslavica, II. 2. 1930), pp. 231—258, особено p. 235 sqq.; ср. p. 246; ср. сѫщо Fr. Dölger, Regesten d. byz. Kaiserurkunden, № 1747.

[70]) За събитията вж. Златарски, п. с., с. 336 сл.

[71]) Вж. Marini Sanuti Torselli Secreta fidelium Crucis, lib. II. cap. XVIII (въ: Bongars, Gesta Dei per Francos, II, pp. 72—73); ср. Златарски, п. с., с. 337 и бел. 1.

[72]) Договорътъ е останалъ неизвестенъ на проф. Златарски.

[73]) Указание за него е дадено отъ В. Макушевъ въ ЖМНПр, дек. 1869 г., с. 378, въ една рецензия върху съчинението на S. Ljubić, Monumenta spectantia ad hist. Slav. meridionalium, I (Zagrabia 1868). Презъ миналата пролѣть (февруарий 1941 год.) азъ опитахъ да го намѣря въ Венецианския архивъ, но поради войната повечето отъ документитѣ бѣха скрити.